

Gezonde en gelukkige paarden?

goed voer en veel beweging in een paddock paradise

Op 1 juli werd het pas aangelegde paddock paradise van Manege De Paardenmaat in Arnhem Zuid feestelijk geopend. "Het is geen gewone manege", zegt eigenaar Piet Nibbelink in zijn welkomswoord. "Geen manege waar je kan paardrijden, maar een manege waar je kunt omgaan met paarden en binnen dit omgaan is het rijden een onderdeel". Volgens Piet geeft het paard zelf antwoord op de vraag of het hier goed voelt. Zo ja, dan blijft het paard en loopt naar je toe. Zo nee dan wil het paard weg. Piet zijn paarden willen niet weg. Zeker nu ze de beschikking hebben over een heus paardenparadijs.

In een samenwerkingsverband van landschapsbeheer Gelderland, Piet Nibbelink en Björn Rhebergen, vertegenwoordiger van Jame Jackson in Nederland (paddockparadise.eu), zijn voor twee km vijf meter brede tracks aangelegd. Het gaat volgens Björn om het eigen gedrag van paarden op te wekken door elementen aan te brengen, die voor de paarden interessant zijn. En wat brengt een paard in beweging? Voer. Door goed vezelrijk hooi te verspreiden op het zand van de tracks blijven de paarden continu in beweging. Goed voer en beweging geeft een goede stofwisseling. Een goede stofwisseling geeft gezonde paarden met gezonde hoeven.

Landschapsbeheer Gelderland heeft ook veel van het project opgestoken. Voor hen was een

waterpoel voorheen vooral een ecologische poel, goed voor kikkers. Nu is een waterpoel weer wat het vroeger ook was: een drinkplaats voor het vee. Meer is uit het verleden teruggekomen; de meidoornhagen als veekering en nu mede als verzachting van de witte linten door het landschap. Ook de wilg heeft een nuttige functie, de bast van de takken is goed voor de paarden. De gesnoeide takken worden gewoon in de tracks gelegd.

Is dit nu economisch haalbaar voor een gemiddelde manege? Piet verdient op vier en een halve hectare met 32 paarden "een boterham". De paarden zijn gezond, dus weinig rekeningen van de dierenarts, geen probleemhoeven dus geen hoge rekeningen van de hoefsmid. Is het haalbaar op een gemiddelde manege? Dat is afhankelijk van de creativiteit van de ondernemer en Piet verzekert dat er veel meer mogelijk is dan het gebruikelijke gemiddelde regiem van stallen en overdag in een paddock.

In zijn paddockparadise is het de bedoeling dat de paarden maar een uurtje per dag in de wei komen. Momenteel is een nieuw divers mengsel van grassoorten ingezaaid. Pas na de langste dag wordt gemaaid zodat het gras goed vezelrijk is. Nu komt het hooi uit Duitsland en Tsjechië. Maar dat voeren op zand geeft dat dan geen gevaar op zandkoliek? Van alle paarden wordt de mest gecontroleerd op zand en het valt mee. Als er genoeg goed voer voor handen is voor de paarden dan vreten ze niet de laatste sprietjes gras met wortel en al op. Om het vertrappen van het hooi tegen te gaan wordt het hooi gevoerd in omgekeerde buitenbanden van trucks. De mest wordt dagelijks uit de tracks gehaald. Dan zijn de mensen ook nog eens even in de buitenlucht. Palletboxen met gaas op het hooi, zogenaamde slowfeeders, worden door Björn resoluut afgewezen. Je moet paarden in beweging zien te krijgen en een halve dag om een ton heen staan om telkens een strooitje hooi uit een gaaswerk van 5 bij 5 te trekken draagt daar niet toe bij.

Bij de wandeling door de tracks valt de breedte op. Vijf meter. Vooral als een kudde in de tracks loopt moet er ruimte zijn om elkaar te kunnen ontlopen, dat geeft rust. De ondergrond is zand op zand. Dat is het best voor de afwatering. Er is afgezien om steen te storten in de tracks. Dat wordt nog wel eens aanbevolen. Mijn ervaring is dat je veel beter met de paarden buitenritten kunt maken over een verharde ondergrond dan met veel moeite een harde ondergrond in de tracks aan te brengen.

Midden in het gebied is een heuvel. Paarden houden ervan om te kunnen uitkijken en een winderig plekje te kunnen uitzoeken waar de vliegen niet komen. Het zand voor de heuvel komt uit de poel. De poel heeft een helling van 1 op 10 maar de paarden maken zo graag gebruik van de poel dat die helling steeds flauwer wordt. In een deel van de poel moet nog riet gaan groeien voor de waterzuivering. De poel krijgt extra water dat van het dak van de open manege komt. De poel is zo diep dat de shetlandertjes er echt in kunnen zwemmen, als het boven de dertig graden Celsius is, bestaat er geen grotere lol voor paarden en hun maatjes om door het water te stappen.

De wethouder van de gemeente Arnhem, die officieel het paddockparadise opende door het onthullen van een fraaie houtsculptuur, had medelijden met de paardjes in een aangrenzende wei. Die moesten jaloers toezien hoe het allemaal toeling in het paardenparadijs. Als politici zo denken dan zou je denken dat het goed gaat met het paardenwelzijn. Het paddockparadise lijkt nu op een oase, die een halt lijkt te roepen tegen de oprukkende bebouwing van Arnhem Zuid. Een volgende stap om ruitersporen te plannen en aan te leggen lijkt een volgende logische stap.

